Водночас випадкові неточності ставали важливим моментом для розробки художнього задуму. Вони не усувалися, натомість відбувався аналіз та інтегрування у зображення, як ресурс для подальшого творчого розвитку.

Результати виконаного завдання показали, що свідома робота з відхиленнями від натури активізує креативність та допомагає у формуванні авторського почерку. Цифровий скетчінг постає як простір творчої імпровізації, де «помилка» є не дефектом, а ключовим інструментом візуальної інтерпретації реальності.

Список використаних джерел

1. Балан У. Г. (2024). Діджитал скетчінг у сучасному навчальному процесі: переваги, недоліки та найпопулярніші графічні редактори // Мистецька освіта в контексті глобалізаційних процесів. Ужгород: Видавництво Закарпатської академії мистецтв, 2024. С. 10–13.
2. Едвардс Б. Малювання правою півкулею мозку. Київ: Профільні книги, 2025. 320 с.
3. Пашукова С. Г., Чембержі Д. А., Дубрівна А. П. Скетчінг як ефективний інструмент творчої діяльності // Арт-платформа. Київ: КМАЕЦМ, 2023. Вип. 2, Т. 8. С. 309–320.
4. Савчук О. В. Цифровий скетчінг як інструмент креативного процесу в сучасному мистецтві // Артдизайн: мистецтвознавчі дослідження. Київ: КНУТД, 2023. Вип. 3. С. 45–52.
5. Lewis M., Sturdee M. Sketching in Human Computer Interaction: A Practical Guide to Sketching Theory and Application // *Springer*, 2024. URL: https://link.springer.com/chapter/10.1007/978-3-031-50136-4_9 (дата звернення: 17.03.2026).

УДК 004.92:7.05:611
ORCID 0000-0001-6890-1145

CREATURE DESIGN У ЦИФРОВОМУ СЕРЕДОВИЩІ: ВІД РЕАЛЬНОЇ АНАТОМІЇ ДО ХУДОЖНЬОЇ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ

Когтєва А.М., здобувач вищої освіти
Пашукова С.Г., старший викладач кафедри цифрового мистецтва
Київський національний університет технологій та дизайну

Ключові слова: цифрове мистецтво, дизайн істот, анатомія тварин, зоологічні форми, художня трансформація, стилізація, концепт-арт.

Поширеною проблемою у створенні істот у цифровому мистецтві є бездумне копіювання та комбінування візуальних референсів без глибокого аналізу їхньої анатомічної структури. Такий спосіб знижує художню виразність, а також обмежує створення унікальних,

захоплюючих і переконливих образів. Однак концепти фантастичних істот є невід'ємною частиною кіно, анімацій, ігор і тощо. Відповідно до аналізу методик успішних художників у сфері дизайну істот, в цьому процесі правдоподібність значно важливіша за точний фотографічний реалізм.

Терріл Вітлач визначає Creature Design не просто як вигадування істот, а як логічне, науково обґрунтоване створення форм життя. Це синтез науки (зоології) і мистецтва, де форма істоти обумовлена її функцією та середовищем [3]. У той час як Еліот Голдфінгер концентрується на детальному аналізі анатомії тварин та їхньому художньому відтворенні, Джеймс Герні наголошує на тому, що створення істот має застосовувати не лише антропоморфізм (олюднення, надання особистості), а й максимально зберегти свою тваринну природу («animalmorphism») [1, 2].

Метою дослідження є визначення ролі анатомічного аналізу у процесі створення виразних концептів у цифровому середовищі. Основним підходом є принцип переходу від аналізу (вивчення структури) до синтезу (створення нового образу) (рис. 1); тіло тварини – це система взаємопов'язаних тривимірних об'ємів, утворених кістками і м'язами, що формують зовнішню пластику. Побудова зображення здійснюється поетапно: від загальної форми і пропорцій до деталізації, що дозволяє зберігати цілісність образу та уникати фрагментарності [1]. Додатково враховано поведінковий аспект: спостереження за рухом і позами тварин формує розуміння їхньої виразності без необхідності надмірної антропоморфізації [2].

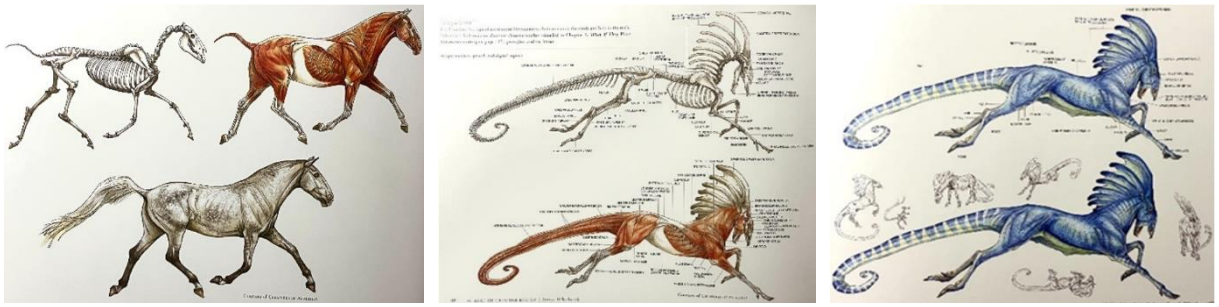

Рис. 1 – *Від реального коня до фантастичної істоти. Рисунки Терріл Вітлач*

Цифрове середовище розширює можливості Creature Design, адже сучасні графічні редактори дають змогу легко варіювати пропорції, змінювати структуру об'ємів і експериментувати зі стилізацією без втрати цілісності зображення на будь-якому етапі роботи (побудови базових форм, уточнення анатомії та подальшої стилізації). Таким чином, цифровий художник є сміливішим та швидшим в художній інтерпретації і водночас точнішим в передачі анатомічних форм, зберігаючи баланс між антропоморфізацією та зооморфізмом.

Переконливість образу тварини залежить від розуміння її анатомічної структури, знання об'ємів і їхніх взаємозв'язків, що дозволяє

художнику свідомо змінювати форму без втрати її логіки. Створення унікальних істот полягає у відборі та трансформації характерних рис, а не в їх повному копіюванні [1, 2]. Згідно з підходом Терріл Вітлач, форма істоти визначається її функцією: кожен елемент має відповідати умовам існування та ролі в її середовищі, це забезпечує правдоподібність навіть фантастичних образів [3]. Джеймс Герні зазначає, що додатковим виразнішим принципом для передачі характеру є максимальне збереження природної пластики і поведінки тварини замість її надмірної антропоморфізації [2].

Creature Design є інтелектуальним синтезом наукового аналізу та художньої виразності. Глибоке вивчення зоології та біомеханіки стає фундаментом, що дозволяє художнику не просто копіювати природу, а свідомо конструювати нові, естетично цікаві та візуально правдоподібні зоологічні концепти. Перспективи подальших досліджень полягають у вивченні різноманітних художніх методів та принципів створення істот в цифровому середовищі.

Список використаних джерел

1. Goldfinger E. Animal Anatomy for Artists: The Elements of Form. Oxford University Press, 2004. 256 p. ISBN 978-0195142143.
2. Gurney J. Imaginative Realism: How to Paint What Doesn’t Exist. Andrews McMeel Publishing, 2009. 224 p. ISBN 978-0740785504.
3. Whitlatch T. Science of Creature Design: understanding animal anatomy / ed. by G. Banducci. Design Studio Press, 2015. 168 p. ISBN 978-1933492568.

ІНТЕРПРЕТАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ТРАДИЦІЙНИХ ОРНАМЕНТІВ У СУЧАСНОМУ ЦИФРОВОМУ ГРАФІЧНОМУ ДИЗАЙНІ

Гаспарянц А., здобувач вищої освіти
Науковий керівник – Васильєв О.С.,
заступник декана факультету дизайну з виховної роботи
Київський національний університет технологій та дизайну

Ключові слова: графічний дизайн, цифровий дизайн, українська символіка, орнаменти, культурна ідентичність.

У статті розглянуто особливості використання українських традиційних орнаментів у сучасному цифровому графічному дизайні. Визначено роль національної символіки як інструменту культурного самовираження та комунікації у цифровому середовищі. За допомогою аналітичного та асоціативного методів досліджень проаналізовано сучасні